

— Έπει της σκηνῆς τοῦ θεάτρου Comédie Française κατὰ τὸν προσεχῆ χειμῶνα θὰ ἀναβιβαθῇ ἔμμετρον δράμα τοῦ Henri de Bornier φέρον τὸν τίτλον Μάρμεθ.

— Οἱ Αἰμίλιος Ζολᾶ, δεχεῖται κατ' αὐτὰς τὸ παράστημον τῆς Δευτερούς τῆς Τιμῆς, καθ' οὐ διλοτε εἰκόνα σφρόδως κατενεχθῆ, ἐδόκιμος πρὸς διαφόρους δημοσιογράφους ὅτι κατὰ πάσαν πιθανότητα προσεχῶς θέλει προτείνει τὴν ὑποψηφίον τητά του ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ.

Ο ΤΑΦΟΣ ΤΟΥ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

Πρὸς τὴν δεινότηταν τῆς «Ἐστίας».

Διὰ τοῦ βραχέος σημειώματος περὶ τοῦ τάφου τοῦ Σοφοκλέους, ὅπερ ἐδημοσιεύσατε ἐν τῷ τελευταῖο φύλῳ τῆς «Ἐστίας», ὁ κ. Α. Δ. Οἰκονόμος, ἀλλὰ μὴ κατώρθωσε νὰ ἀποδέξῃ ποὺ ἐάσθη ὁ Σοφοκλῆς, κατέδειν ὡς μως τρανότατα ἦτι εἶναι ἄνθρωπος ἀρχῶν καὶ ἐνοεῖται νὰ τηρῇ ἀπαρεγκλίτως τὴν μέθοδον, ἢν ἐν τῷ ὄψιμῳ φιλολογικῷ του σταδίῳ καθεδρῶσεν. «Ἡ μόνη διαφορὰ τοῦ σημειώματος τούτου ἀπὸ τοῦ πολυυπολύτου περὶ Μύρωνος φυλακίου εἶναι ὅτι ἐν τούτῳ μὲν ὁ γράψας εἶναι ἀτομότερος, λεηλατῶν συγγράμματα, ἀπίσταν ὑπένθετο οὐχὶ πολὺ γνωστὰ εἰς τὸ ἀληγνικὸν δημόσιον, ἐν τῷ ἐκ μιᾶς καὶ μόνης σείδης τῆς «Ἐστίας» ἀποτελουμένῳ δευτέρῳ ἔργῳ αὐτοῦ διεκύνει μεῖζον θάρρος. Περὶ τοῦ τέρτου τοῦ Σοφοκλέους μακρά συζήτησις ἐγένετο ὅλλοτε ἐν τῷ Διλητικῷ τύπῳ μεταξὺ τοῦ Ἐπέτη καθηγητοῦ κ. Ι. Τέλφου καὶ τοῦ μακαρίου Δ. Πανταζῆ. Αἱ διατριβαὶ αὐτῶν ἔτυχον εὔπολες, καταχωρισθεῖσαι ἐν τῇ ἐφημερίδι τοῦ Καιροῦ (1872 καὶ 1873), ἐν τοῖς «Ἐλληνικοῖς συγγραμματεῖαις» τοῦ κ. Τέλφου, ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῷρι φιλομαθῶν καὶ ἐν τῷ περιοδικῷ συγγράμματι Παραστᾷ (1880 τ. Δ' 552 κέ. Ὁ κ. Οἰκονόμος, διστις ἀρρόνιμος ἄνθρωπος αὐδὲ γρῦ λέγει περὶ τοῦ συζήτησης τούτης, παρέλαβεν ἐντόλμας τὴν περὶ τοῦ τόπου τῆς ταφῆς τοῦ Σοφοκλέους γνωμὴν τοῦ Τέλφου καὶ τὰ ὑπὲρ ταύτης επιχειρήματα αυτοῦ, καὶ ὡς ίδια τὰ ἐπαροῦσας διὰ νὰ μη παραπονεῖθῇ καὶ διὰ μακαρίτης Πανταζῆς ἐδανείσθη καὶ ἀπὸ αὐτὸν μέσαν παραπομπὴν εἰς τὸν Ηαριότ, τοῦ ὅποιον τὸ συγγραμμα, καθὸ ἀρχαιολογικὸν, ἥτο ὡς εἰδὼς παντελῶς ἀγνωστὸν εἰς ἐνθουσιμόν καθηγητὴν τῆς ἀρχαιολογίας, οὗτος ὁ κ. Οἰκονόμος.

Εἴτε τῷρι συνεργατῶν σας.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

— Η νῆσος Φολέγανδρος ὑπὸ Ἀλκιβιάδου Χαριλάου. Εὐ. Αθηναῖς. 1888. 8ον, σελ. 68. Τιμᾶται ἀντὶ φράγκου.

— Η Φολέγανδρος μίλα τῶν μεσομερινῶν Κυκλαδῶν νῆσων, μεταξὺ Μήλου καὶ Σικίνου καιμένη, ηξιώθη μέχρι τοῦδε τριῶν μηνογραφικῶν τεωντικῶν καὶ ιστορικῶν. Πρῶτος περὶ ταύτης ἔγραψεν ὁ Ι. Ν. Κονταρίνης μελέτην σύντομον δημοσιεύσεῖσαν ἐν «Πλανητώρας» τόμῳ 20 σελ. 460 καὶ 21 σελ. 25. Δευτέρος δὲ ὁ κ. Ζαρείρος Δ. Γαβαλᾶς, γράψας μυνογραφίαν «Ἡ νῆσος Φολέγανδρος» δημοσιεύσεῖσαν ἐν τῷ τόμῳ τοῦ Δελτίου τῆς Ιστορικῆς καὶ Εθνολ. Εταιρίας, ἐκδοθεῖσαν δὲ καὶ ἰδιαιτέρως, περὶ τῆς ἐγράψαμεν ίκανά ἐν βιβλοτοκρίσις δημοσιεύσεισαν ἐν Δελτίῳ «Ἐστίας» ἀριθ. 550, 42 Ιουλίου 1887. Τρίτος δὲ ὁ Ἀλκιβιάδης Χαριλάος, δημοδιδάσκαλος ἐν Φολέγανδρῳ ἐδημοσιεύσει πρὸ δὲ διλογού τὴν ὑπὸ τὴν ἀνωτέρῳ ἐπιγραφὴν μονογραφίαν, ἐκ σειδίων 68, ἥν προσανήγγειλεν ὁ κ. Γαβαλᾶς ἐν σελ. 32 τῆς ἰδιαιτέρως ἐκδόσεως (504 τοῦ Δελτίου τῆς Ιστορ. ἐταιρίας).

— Η περιγραφὴ τοῦ κ. Α. Χ. ὡς πρὸς τὸ γεωγραφικὸν καὶ ιστορικὸν τημῆμα εἶναι ἀντίγραφον τοῦ ἔργου τοῦ κ. Γαβαλᾶς, οὐτίνος ἐν παράδοψι μόνον ἀπαξ μηνυμονεύει ἐν σελ. 12, ἐνδόφελειν ἐν τοῖς προλεγόμενοις νῦν μηνυμονεύση τῶν πηγῶν ἐξ ὧν ἤπιλησεν. Επίστης ὁ κ. Α. Χ. ὥρειλην εἰς τὰ περὶ ἐκτόσεως τῆς νῆσου ἐκ τῶν παρατηρήσεων, δὲς ἐγράψαμεν εἰς τὸ ἔργον τοῦ κ. Γαβαλᾶς (Δελτίον «Ἐστίας» ἀριθ. 550) περίεπεσε δὲ εἰς παραδρομὴν ἀντιγράψας τὰ τοῦ ἐμβαδοῦ

τῆς νῆσου διότισμειος ὅτι ἡ νῆσος ἔχει ἐμβαδὸν 358 τετραγ. χιλιομ. ἐνῷ ἡμεῖς εἰλέμονει σημειώσει 35. 8'. Ἀλλ' ἵστως τοῦτο εἶναι τυπογραφικὸν λάθος, διότε δημως ἀνάγκη νὰ σημειωθῇ διότι ἡ διαφορὰ εἶναι μεγίστη.

Εἰς τὰ γεωγραφικὰ τοῦ κ. Γαβαλᾶ προσέθεσεν ὁ κ. Α. Χ. δὲλγα γεωγραφικὰ μόνον ὄνοματα θέσεων περιεχουσῶν ὅδατα, καὶ τινῶν ἀκρωτηρίων μικροτέρων, εἰς τὰ ιστορικὰ δὲ ἐπίσης δὲλγα ὡς τὸ περὶ τῆς ὑποταγῆς τῶν νῆσων τῷ 1771 εἰς τοὺς Ρώσους, οἵτινες διώρισαν ἐπιμελητὴν τῶν νῆσων τὸν ἐκ Μυκόνου, Ἀντώνιον Φαρόν, οὐ καὶ δημοσιεύει ἔγγραφον πρὸς τοὺς Προστάτους Φολεγανδρίου (1771, Ἀπριλ. 1).

Ἐπὶ τῆς λοιπῆς περιγραφῆς τῆς νῆσου συντόμως ὁ κ. Α. Χ. ἔκθετει τινὰ περὶ ἔθιμων τῆς νῆσου κατὰ τοὺς γάμους, βαπτίσεις καὶ κηδείας, καὶ ἀλλας περιστάσεις τοῦ βίου. «Ἐπίσης δὲ ἀφηγεῖται τὰ περὶ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλεις φιλεκπαιδευτικῆς ἀδελφότητος τῶν Φολεγανδρίων. Περιέχει δὲ καὶ ἐπιγραφάς τινας ὡς τινὲς ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ κ. Γαβαλᾶ, ὅλαις δὲ ἀλλαχοῦ εἰχόν προδημοσιεύθη.

Ἐν παραρτήματι δὲ δημοσιεύει ποίημα δημωδὲς ἐξιστοροῦν τὰ πέρα τοῦ ληστεπιταροῦ Ζαχαρίᾳ, ὃστις ἀπεπειράθη νὰ ληστεύῃ τοὺς Φολεγανδρίους τῷ 1794 ἀγῶνι 40 πειρατίς, ἀλλ' ἀπεκρύψατο ὑπὸ τῶν κατοίκων. Δημοσιεύει δὲς εἰς καὶ ὑπόμνημα ἐξανδραποδισμοῦ Φολεγανδρίου ὑπὸ τοῦ Όθωμανοῦ ναυάρχου Τζανούμ Χότζα, περὶ οὐ διαλαμβάνουσαν καὶ ὁ Κονταρίνης καὶ ὁ Γαβαλᾶς.

Ἐπίσης δὲ δημοσιεύεις καὶ ἐπερα ἔγγραφα 1) διαταγὴν τοῦ Όθωμανοῦ ναυάρχου Χουσένην πασᾶ πρὸς τοὺς προεστῶτας καὶ κατοίκους τῆς νῆσου Πολυκάνδρου, διαλαμβάνουσαν περὶ ἐκλογῆς ἀρχῶν τῆς νῆσου (ἔτος 1792). 2) διαταγὴν Πέτρου Γαβαλᾶ ἀπεσταλμένου ὑπὸ τοῦ μεγάλου διεργατέων, Παναγιωτάκην Μουρούζη. 3) Δείγματα ἀποφάσεων προεστῶτων καὶ ζαμπίτων τῆς νῆσου, καὶ ἐγγράφου ἀρχαρωλητῆς τῶν ἑταῖρων 1806 καὶ 1808.

Ἐν γένει δὲ τὸ ἔργον τοῦτο ἀτε βασιζόμενον ἐπὶ τοῦ προδημοσιεύτος τοῦ Γαβαλᾶ, καὶ ἐπὶ τινῶν ὡς ἀνεφέρουμεν ἐλαχίστων συμπλεγμάτων, ἀτινα ὡς δημοδιδάσκαλος ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐν τῇ νῆσο ὁ κ. Α. Χ. συνέδεε, παρέχει περιγράφην τῆς νῆσου κατήν, ὑπολείπομένον τοῦ κ. Γαβαλᾶ ὡς πρὸς τὴν πρωτοτυπίαν καὶ τὴν ἔλειψιν χάρτου.

A. M.

Archaeological Institute of America. Papers of the American School of Classical Studies at Athens. Vol. II (1883-1884) An Epigraphical Journey in Asia Minor by J. R. Sitlington Sterrett Ph. D. Boston (Damrell and Upham) 1888.

Τοῦ αὐτοῦ Vol III (1884-1885). *The Wolfe Expedition to Asia Minor by J. R. Sitlington Sterrett Ph. D. Boston (Damrell and Upham) 1888.*

Οἱ δύο ἀνωτέρω ἀναγραφόμενοι τόμοι (ῶν ὁ τρίτος ἐξεδόθη διλογού πρὸ τοῦ δευτέρου) ἀποτελοῦσι τὰς «Ἐπετηρίδας τῆς ἐν Αθήναις» Αμερικανικῆς Σχολῆς τῶν Κλασικῶν Σπουδῶν. «Ἔχει ἡδη ἐκδοθῆ τῷ 1885 ὁ πρῶτος τόμος περιλαμβάνων τὰς ἐργασίας τῆς Σχολῆς ἐν ἔτει 1882-1883. Τοῦ δὲ καὶ τοῦ γ' τού τοῦ περιεχόμενον εἶναι καθαρῶς ἐπιγραφικόν, οἱ δύο δηλαδή οὗτοι τόμοι ὡρίσθην νὰ περιλαμβάνων ἐκδρομῶν, διανέργησεν εἰς τὴν Μικρὰν Ασίαν κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1885 ὁ κ. Sterrett. Καὶ οἱ δύο τόμοι, ἀριστα ἐκτετυπώμενοι, κοσμοῦνται καὶ ὑπὸ γεωγραφικῶν πινάκων ἀκριβεστάτων τῶν ἐπαρχιῶν ἐκείνων τῆς Μικρᾶς Ασίας, ὡς ἐγένετο ἡ ἐπιγραφὴ ἐξερεύνησης. Εἶναι δέ, ὡς εἰκός, πλείστου λόγου ἀξια τὰς ἐπιγραφικὰ ταῦτα δημοσιεύματα, λίστα εὐπρόσδεκτα πρὸς τὴν Ἐλλάδα καὶ τὴν Ἐπιστήμην δωρήματα τῆς ἀξιολογίατάς της «Ἀρχαιολογικῆς τῶν Αμερικανῶν Σχολῆς». Λυπούμενοι δὲ τὸ Δελτίον τῆς «Ἐστίας» δὲν είναι δυνατόν νὰ δεχθῇ ἐκτενεστέρων τῶν δύο ἀγγελλομένων βιβλίων ἀνάλυσιν, σπεύδομεν οὐδὲν ἡττον νὰ καταστήσωμεν τὴν δημοσιεύσιν αὐτῶν γνωστὴν εἰς τοὺς ἀρχαιολογοῦντας.

P. Terentii Afri Hecyra. Texte latin publié avec un commentaire explicatif et critique par Paul Thomas professeur à l' Université de Gand. Paris, Klincksieck, 11 Rue de Lille, 1887.

T. Macci Plauti Aulularia. Texte latin publié et traduit par Alexandre Blanchard professeur au Lycée d' Amiens. Paris, Klincksieck, 1888.

Traité élémentaire d' accentuation latine κτλ. par l'
abbé Viot, ancien professeur de l' Université κτλ.
Quatrième édition publiée par les soins de M. Paul Viollet
membre de l' Institut. Paris Klincksieck, 1888.

Tά μὲν δύο πρῶτα ἐκ τῶν ἀγγελομένων βιβλίων εἶναι ἐκδόσεις ὁμοίαι πρὸς τὴν τῶν Ἀδελφῶν τοῦ Τερεντίου καὶ πρὸς τὸ δέκατον Βιβλίον τοῦ Κυντιλιανοῦ, περὶ ὧν ἔγραφα ἥδη ικανὰ ἐν τῷ Δελτίῳ τῆς 8 Σεπτεμβρίου 1885. Εἶναι λοιπὸν καὶ ταῦτα ἀξιοσύντατα καὶ πολλὴν ὡς παράσχωτα τὴν ὠφέλειαν εἰς τοὺς φιλομαθεῖς ἡμῶν νέους.—Τὸ δὲ τρίτον, τὸ περὶ τοῦ τονισμοῦ τῶν λατινικῶν λέξεων, ἀνήκει εἰς τὴν Nouvelle Collection à l' usage des Classes τοῦ συντοῦ ἐκδότου καὶ ἀποτελεῖ τὸ IE' τεῦχος τῆς χρησιμωτάτης ταύτης Συλλογῆς, περὶ ἣς ὡσπάντως ἔχει γενήν καὶ ἐπανάληψιν λόγος ἐν τῷ Δελτίῳ.

S.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Παρασκευῇ, 29 Ιουλίου.

Μετὰ τῶν φιλερούς κανόνων τῆς τελευταίας ἑδομάδος ἐπαισθητὴ μεταβολὴ ἐπῆλθεν εἰς τὴν θερμοκρασίαν τῆς ἀτμοσφαίρας τοῦ καιροῦ τραπέντος ἐπὶ τὸ δροσερώτερον.

— Ἐπετράπη εἰς τὰ βυρσοθεψίαια Σύρου ἡ ἐνεκα τῆς φυλοκέντρας ἀπαγρυπνεύσατε εἰδιαγωγὴ φιλοίν πεύκην, ὑπὸ τὸν ὄρον διὰ θάλασσαν οὔτος ἐπὶ τρεῖς μῆνας μόνον τοῦ ἔτους καὶ διὰ διὰ πολυμαλνήται καταθυμίζομενος ἐντὸς σάκκων εἰς τὴν θάλασσαν ἐπὶ εἴκοσιν ἡμέρας.

— Γενομένης κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν τῆς ἐποχῆς; τῶν Νομαρχιακῶν συμβούλων καθ' ὅλον τὸ κράτος, ἔξελγησαν τοῖντοι οἱ Ἀθήναις οἱ καὶ Μ. Μελάς, Χ. Μαλαρέννος, Εύρ. Χοτζῆς, Αρ. Ρούκης, Ιω. Ιωσήφ, Κ. Βρυζάκης.

— Ἀπερασίσθη παρὰ τῆς Κυθερίνησεως ἡ κατασκευὴ λιμένων ἐν τῇ πόλει τοῦ Μεσολογγίου, ἐφ φέρεται ἀπεστάλη αὐτὸς εἰδικὸς μηχανικὸς ἐκ τῆς Γαλλικῆς ἀποστολῆς πρὸς ἐπιτοπίους ἐρέυνας. Διὰ τοῦ ἐν κατασκευῇ σοδοροδόμου καὶ διὰ τοῦ λιμένος νέα ὡδῆσις θὰ δοθῇ εἰς τὴν ἐμπορικὴν ταύτην πόλιν.

— Φιλοτεχνεῖται ὑπὸ τοῦ ἀρχιτέκτονος κ. Τσίλαρο τὸ ὄριστικὸν σχέδιον τῆς διπλᾶν τοῦ φιλογενῆς κ. Ἀδέρωφ ἐνεγριμένης Στρατιωτικῆς Σχολῆς. Ἀφ' οὐ δὲ τοῦτο ὑπόβληθη ἐν νέου εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς ἐξ ἀντέτορων ἀξιωματικῶν τοῦ Μηχανικοῦ συνισταμένης ἐπιτροπῆς, δέλουσιν ἀρχίσει ἀμέσως αἱ ἐργασίαι τῆς οἰκοδομῆς.

— Οἱ σιδηρόδρομοι Ἀττικῆς κατὰ τὴν Αἴξαμηνίαν τοῦ τρέχοντος ἔτους εἰσέπραζαν ἐξ ἐπιβατῶν καὶ ἐμπορευμάτων δρ. ~30, 200, ἐξ ὧν ἀφαιρούμενων δρ. 173,000 οὐαὶ διαφορούς δαπάνας, ἀπέμειναν δρ. 57,800 καθαρὸν κέρδος.

— Τραγικῶταν τὸ συντύχημα τὴν παρελθοῦσαν τρίτην ἐν Φαλήρῳ. Τὰ δρόμανά περὶ τὰ 200 τοῦ Ὁρφανοτροφείου Χατζῆ Κώστα μετέβασαν ὡς συνήθως εἰς Φάληρον, δύπις λουσθῶσιν, ἀλλ' ἐνεκεν ἴσχυροῦ ἀνέμου παρασυρέντα τέσσαρα ἐξ αὐτῶν, τὰ μὲν δύο ὁ Ροδόδροφος Ἀλεξάνδρου καὶ ὁ Ανδρέας Ζόγκος ἐπινήσαν, τὰ δὲ ἔτερα μόλις ἐσώθησαν μετὸ συντόνους προσπαθείας τῶν πατραρχῶν ἵστρων.

— Άλι μετὰ τῆς Ιταλικῆς Κυθερίνησεως διοπραγματεύσεις περὶ ἀποκαταστάσεων συγχονινάκας μεταξὺ Βρετανίδων καὶ Πατρῶν διὰ τῆς ἑδομάδος δι' Ιταλικῶν ἀτμοπλοίων, ἀπέληξαν εἰς αἴσιον ἀποτέλεσμα. Οὕτως ἡ ἐπαρίστα Φύδροι—Ρουμπατίνον ὑποχρεωθῆσα παρὰ τῆς Ιταλικῆς Κυθερίνησεως συνέστησε τραχεῖαν γραμμὴν ἀπὸ Βρετανίδων εἰς Κέρκυραν καὶ Πάτρας καθ' ἑκάστην δευτέραν καὶ πέμπτην, καὶ ἀπὸ Πατρῶν καθ' ἑκάστην τρίτην καὶ παρασκευὴν.

— Μεγάλως συνετάραξε τὴν πόλιν ἡμῶν καὶ διὰ τὸν χρηματιστικὸν κόδαμον ἡ ἀνακάλυψη; καὶ διῆλων χρονομετράτων τῶν 500 δρ. τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Εὔτυχης ἡ ἀστυνομία δραστηριώτατα καὶ ἐντέχνιος ἐργασθεῖσα κατώρθωσε ν' ἀνακαλύψῃ καὶ ἀρχάς μὲν δύο Ιταλοὺς ἐργάτας ἐν Λαυρείῳ, εἰτα δὲ ἐν Ἀντιπάρῳ τὸν ἐπίστης Ιταλὸν Ἀνδρείνην ἐφ' οὐ εὑρέθησαν πλείστα τοιαῦτα κιβδηλὰ νομίσματα καὶ δοτεῖς ὡμολόγησεν, διεὶς εἰναι ἀντιπρόσωπος μεγάλης ἔταιρίας κιβδηλοποιῶν ἐν Ιταλίᾳ.

— Ἡ γύγεια τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ κ. Κ. Δομβάρδου σημαντικῶς ἐβελτιώθη καὶ οἱ θεραπεύοντες αὐτὸν ἰατροὶ πιστεύουσιν, διτὶ πάσι κίνδυνος ἀπεσοδήθη πλέον.

— Κατηρτισθήσαν ἥδη καὶ ἐδόθησαν εἰς τύπωσιν οἱ πίνακες τῆς ληξιαρχικῆς κυήσεως τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ 1884. Τοὺς πίνακας τούτους θέλει συνοδεύσει ἀναλυτικὴ ἔκθεσις συγκρίνουσα τὴν ληξιαρχικὴν κίνησιν τοῦ 1884 πρὸς τὴν 4 προηγουμένων ἑταῖρων.

— Ο ἐν Παρισίοις γνωστὸς ἐλληνιστὴς κ. Émile Legrand ἀνέλαβε νὰ δημοσιεύῃ ἀπὸ τῆς 1ης ἐνεστῶτος μηνὸς ἐν τῷ ἐγκρίτῳ γαλλικῷ περιοδικῷ συγγράμματι «Κριτικὴ καὶ φιλολογικὴ Ἐπιθεωρήσει» (Revue critique et littéraire) κατὰ μῆνα ἀνάλυσιν, μᾶλλον ἡ ἡττον λεπτομερῆ, παντὸς νεωστὶ ἐκδιδούμενου ἐλληνικοῦ βιβλίου, οὐτινος ἀντίτυπον ἡθελε σταλῆ αὐτῷ. Ἡ βιβλιογραφικὴ αὕτη ἐργασία τοῦ κ. Legrand θέλει συντελέσει βεβαίως ἵνα καταστήσῃ καὶ τοῖς ζένοις γνωστὰ τὰ φιλολογικὰ καὶ ἐπιστημονικὰ προϊόντα τῆς ἡμετέρας πατρίδος. Οἱ «Ἐλληνες συγγραφεῖς οἵτινες θὰ ἐπεθύμουν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ν' ἀποστείλωσι τὰ συγγράμματα αὐτῶν πρὸς τὸν κ. Legrand παρακαλοῦνται νὰ διευθύνωσιν αὐτὰ οὕτω.

Monsieur Émile Legrand, professeur à l' École nationale des langues orientales. Rue Humboldt, 25. Paris.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

— Κ. Κ. Λεχαινά. Ἀπάντησίν μας καὶ τὸ ζητηθέν ἔχετε ταχυδρομεῖσθαι.—κ. Α. Ε. Β. Κωνσταντινούπολιν. Ἐκήρθησαν.—Ταξιδεύωτη. Τὸ ναυτικὸν μίλλιον ἔχει μῆκος 1852 μέτρων, τὸ διάστημα δὲ τοῦτο ἐπεκράτησεν ἐν τῷ ναυτικῷ νὰ καλῆται καὶ κόμβος. Κυρίως δῶμας ἡ λέξις κόμβος (ἄγγλ. knot γαλλ. noeud) εἶναι μέτρον δι' οὗ δρίζεται γενικῶς ἡ ταχύτης πλοίου τινός, περιλαμβάνει δὲ μῆκος 15 μ. 43, τουτέστι τὸ 1)120 τοῦ ναυτικοῦ μιλλίου.—κ. Π. Ι. Β. Πειραιᾶ. Θέλομεν σᾶς πληροφορήσει ἐν καιρῷ.—κ. Δ. Κ. Πύργον. Παρεδόθησαν πάντα εἰς τὸν κομιστὴν τῆς ἐπιστολῆς ύμδων.—κ. Χ. Μ. Κορδονον. Ἡ παραγγελία σας ἔκτελέσθη. Ἀπάντησίν μας ἔχετε ταχυδρομικούς.—κ. Κ. Ν. Λίνα σύντος οὔτος ὁ συγγραφεὺς τοῦ Περιπλανωμέρον Ιουδαίον καὶ τῶν Παρισιών Μνησηριών. Υἱὸς ιατροῦ ἐσπούδασε καὶ αὐδίς ἐπ' ὀλίγον τὴν ἐπιστήμην ταύτην, καὶ τὸ πρώτον τοῦ σταδίου ἥσθι τὸ τοῦ ιατροῦ ἐν πολεμικῷ τινε πολοίσι. Ὡς τοιούτος δὲ παρεργέτη δύο Σύνης καὶ εἰς τὴν ναυμαχίαν τοῦ Ναυαρίνου, ἐξ ής καὶ ἔγραψεν ἐπιστολάς, ἐν αἷς καταχρίνει τὰς τρεῖς μεγάλας δυνάμεις, διτὶ δῆθε πειρατικῶν κατέτρεψεν τὸν στόλον τῶν Τούρκων, ὑπὲρ τῶν διόπιν ἔκφραστες θέλει τὰς συμπαθείας του—κ. Δ. Κ. Καλάμας. Σᾶς εὐχαριστούμεν. 'Αλλ' ἀτυχῶς δὲ δυνάμεθα νὰ τὸ χρηματοποιήσωμεν.—κ. Α. Σ. Ἀρεβάνθειαν. Οὕτως εἴχε, ὃς γράφετε. Τὸ λάθος διωρθώθη ἥδη.—κ. Γ. Κ. Οδησσόν. Ἐλήρθησαν καὶ παρεδόθησαν τὰ ἀνήκοντα τῷ Α. Τὰ ζητήθεντα καὶ ἀπάντησίν μας ἔχετε ταχυδρομικῶς.—Περιέργω. Διὰ τῆς συνήθειας τοῦ Βερσίλιου ἀφγράθησαν ἐν τῆς Τουρκίας χῶραι ἑκτάσεως 83,300 τετρ. μιλλίων μετὰ 4,882,000 κατοίκων.—κ. Ε. Σ. Κ. Κωνσταντινούπολιν. Αἱ προκαταρκτικαὶ τάξεις τῆς Πολυτεχνικῆς Σχολῆς κατηργήθησαν. "Ήδη ἡ Σχολὴ κατὰ τὸν νέον αὐτῆς ὀργανισμὸν διηρέθη τρεῖς τιμῆσις: τὸ πολιτικῶν μηχανικῶν, τὸ τῶν μηχανουργῶν καὶ τὸ τῶν γεωμετρῶν καὶ ἐργοδημητῶν. Διὰ